

til at foreligge nu. Jeg vil dog gerne i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) saa stærkt understregede, fremhæve, at dette Lovforslag alligevel i alt væsentligt tilsigter at ordne Godsbaneforholdene i Københavns Nærhed; som det ærede Medlem fra Frederiksberg udtrykte det: man begynder nu at gennemføre de Anlæg, som gik ud ved Lovén af 1904, man har sluttet sig til den Anskuelse, som jo var stærkt fremherskende i Kommissionen, at den ydre Godsbanelinie i hvert Fald maatte gennemføres. Det, der saa gør, at Forslaget om en Godsbanelinie fremføres nu i dette Øjeblik, uagtet Statsbanerne nok i nogle Aar endnu kunde undvære den for Godstrafikkens Skyld, er det, at man derved kunde faa Kommunerne til at yde Bidrag til denne Godsbanes Bygning. Bevæggrundene for Kommunerne er der jo ogsaa gjort Rede for af det ærede Medlem fra Frederiksberg; jeg tror, at det er rigtigt, at Kommunerne har nogen Grund til at yde disse Tilskud dels for at faa Persontrafikken i Orden, dels for at blive fri for Jernbaneoverkørslerne. Men hele Spørgsmaalet er dog til syvende og sidst et Statsbanespørgsmaal og et Spørgsmaal om at tilvejebringe en dobbeltsporet Godsbane, saaledes som det ogsaa fremgaar af Lovforslagets Titel. Man maa søge at fremskynde Tidspunktet for Anlægget af en dobbeltsporet Godsbane, og det gør man dels af Hensyn til Befolkningen i Frederiksberg og paa Nørrebro, dels af Hensyn til det, at man i saa Fald kan tilvejebringe et kontant Tilskud fra Kommunerne.

Det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds gjorde den Bemærkning, at han gik ud fra, at Trafikken paa Nørrebro ikke standsede, selv om dette Lovforslag ikke blev gennemført i denne Samling. Jeg vil gerne derom sige, at der vil komme det Tidspunkt, da den nuværende Forbindelse Københavns Nordbanegaard og Nørrebro Station og videre til Hellerup maa nedlægges, men jeg vil anse Statsbanerne for at være forpligtede til, forinden denne Nedlæggelse finder Sted, da i det mindste at tilvejebringe den Ordning, som blev forudsat ved den Tillægslov, der blev vedtaget om Københavns Personbanegaard, hvorefter Persontrafikken kan foregaa fra Nørrebro Station om Søndagen. Men jeg haaber, at man, inden denne Nødvendighed indtræder, kunde have dette Lovforslag vedtaget, og det skulde i saa Fald glæde mig meget.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge understregede stærkt det rigtige i nu at gennemføre en Ordning, som vil svare til Udviklingen i København i en uoverskuelig Fremtid. Han sluttede sig — saa vidt jeg forstod — derfor gerne til den Tanke, som er fremsat her i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man skulde opgive den indre Ringlinie. Derimod kæmpede det ærede Medlem fra Frederiksberg meget stærkt for Bevarelsen af denne Plan. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem fra Frederiksberg har Ret i sin Betragtning. Jeg tror navnlig ikke, at den indre Linie vil kunne have en saadan Betydning for Statsbanernes Trafik, som det ærede Medlem udtalte; jeg tror, at man maa gaa ud fra, at denne indre Linie udelukkende vil have lokal Betydning, udelukkende vil have Betydning for Befordringen af Københavns Befolkning til Hovedbanen. I saa Fald forekommer det mig, at Udviklingen allerede nu er naaet til et saadant Stadium, at en saadan Bane bør lægges et godt Stykke længere ude, naar man til sin Tid ikke kan have baade Person- og Godstrafikken samlet paa een Bane. Derfor har jeg peget paa dette, at man til den Tid saa skulde gøre den dobbeltsporede Godsbane, som her foreslaas, til denne Personforbindelse og saa lægge en ny Godsbane yderligere ud i Terrainet, ogsaa af den Grund, at en saadan yderligere Godsbane maaske vilde kunne komme til at gøre større Nytte for industrielle Anlæg i Omegnen af København.

Det ærede Medlem fremsatte en Række Betragtninger over Arbejdsløsheden og de Foranstaltninger, man skulde træffe for at forebygge Arbejdsløsheden, og fremhævede, at det, det drejer sig om, er at vedtage Arbejder, som i Øjeblikket kunde give Arbejde. Desværre har jeg netop ogsaa faaet det Indtryk af Rigsdagens Stilling til de offentlige Arbejder, at det egentlig er det eneste, som fuldt ud kan paaregne Interesse, at det er Arbejder, om hvilke man kan paastaa, at de i Morgen eller i Overmorgen giver Arbejde til de arbejdsløse. Jeg har flere Gange gjort mig Ulejlighed for at overbevise Rigsdagens Medlemmer om, at største Parten af de offentlige Arbejder, som falder ind under min Ressort, kræver en meget betydelig Forberedelse, som man ikke kan se bort fra, og som der maa gives Tid til. Men det har jeg fremhævet, ikke for at man skulde slaa sig til Ro med den Betragtning, at saa hastede det ikke med at vedtage disse Arbejder. Moralen skulde netop være den, at